

Jeg vil gerne spørge hr. Erling Oxdam modsætningsvis: Hvor står ordet tvang i den reddegørelse, jeg har givet? Ikke ét sted, ikke et eneste sted. Hvad er det så for en snak, at vi vil bruge tvang? Her er det så for en dialog, om en aftale, med forskellige parter, der vil deltage, og en aftale bygger ikke på tvang, men på samarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 258: Forslag til lov om ændring af lov om leje. (Autorisation af ejendomsadministrator).

Af Villy Søvnal (SF) m.fl.

(Fremsat 7/5 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg skal indledningsvis bemærke, at jeg føler sympati for de tanker, som ligger bag den foreslåede ordning, som er indeholdt i lovforslaget, og jeg kan da afsløre, at der i de overvejelser, jeg gør mig vedrørende en mere gennemgribende revision af lejelovgivningen, indgår elementer af en lignende karakter.

Men når dette er sagt, så vil jeg samtidig sige, at en autorisationsordning både på dette område og generelt efter min opfattelse kun bør gennemføres, hvis der er ganske tungtvejende argumenter for det, idet der reelt er tale om et ret vidtgående indgreb i den branche, der er tale om.

Hertil kommer, at en sådan ordning indebærer, at der samtidig opbygges et administrativt apparat til varetagelse af ordningens administration. Efter min opfattelse bør man derfor på forhånd sikre sig, at der er en rimelig sammenhæng mellem omfanget af det problem, som ønskes løst, og ulemperne ved det tiltag, som overvejes iværksat.

Ligeledes bør man så vidt muligt på forhånd sikre sig, at et så vidtgående tiltag, som en autorisationsordning jo må siges at være, i praksis får en virkning, som berettiger iværksættelsen – og hermed mener jeg løser problemet.

Disse synspunkter fører mig frem til den konklusion, at iværksættelse af en sådan ordning ikke bør ske isoleret. Efter min opfattelse bør overvejelserne om en autorisationsordning indgå i sammenhæng med andre overvejelser med henblik på at skabe et sammenhængende system, som kan give bedre forhold på lejeområdet.

En del tyder på, at der blandt udlejere og formentlig også professionelle administratorer findes et antal brodne kar, og jeg er helt enig i, at der via regler i lejeloven bør sikres et værn imod disse. Jeg tror faktisk, at mange udlejere kan være enige med mig i, at der indimellem ses udlejere, der foretager sig ting, som hverken lejere eller de fornuftige udlejere, som der da heldigvis er flest af, kan være tjent med, og det er imod en sådan uacceptabel adfærd, at lejeloven skal indeholde nogle målrettede redskaber.

Og jeg vil ikke afvise, at et af dem kunne være en autorisationsordning; men jeg er af den faste overbevisning, at et sådant tiltag bør overvejes grundigt og vurderes i sammenhæng med andre tiltag, herunder en generel opstramning af de regler, som erfaringerne fra praksis tyder på ikke bliver overholdt.

Jeg kan derfor ikke tilslutte mig den foreslåede lovændring.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Det foreliggende lovforslag fra SF indeholder nogle elementer, som bestemt har Socialdemokratiets sympati. Vi ved, at vi står over for en revision af lejelovgivningen, og i den forbindelse er det her nogle elementer, der bestemt skal vurderes og også vurderes positivt.

Det, som er afgørende for Socialdemokratiet, når vi skal forholde os til regler for udlejningsvirksomhed, er, at vi gerne vil lave nogle gode, enkle og klare regler, så de boligtagere og ejendomsjere, der kan finde ud af det sammen, og som vil behandle hinanden ordentligt, får nogle rimelige regler at leve under.

Men de ejendomsadministratorer eller -ejere, der ikke vil følge de regler, har vi ikke megen sympati for, og vi vil gerne have, at lejeloven indeholder sådanne midler, at disse administratorer eller ejere kan sættes fra bestillingen eller på anden måde i hvert fald tvinges til at følge de regler, der bliver givet.

Dermed har jeg givet udtryk for, at vi er sympatisk indstillet over for lovforslaget, men da vi står over for en revision af lejelovgivningen, mener vi, at det må indgå i behandlingen af hele

det problemsæt, og derfor skal vi afvise lovfor-
slaget.

Erling Oxdam (V):

På Venstres vegne må jeg med det samme sige, at ej heller Venstre kan gå ind for dette lovfor-
slag.

Den slags forslag forekommer mig at være vendt imod en bestemt gruppe, nemlig nogle ganske få gammeldags udlejere, som ministeren jo også kaldte for brodne kar. Selvfølgelig findes de, men svaret er, at lejelovgivningens skal gøres meget enklere.

For en almindelig privat husejer, en udlejer, er det meget vanskeligt at administrere ejendomme. Derfor overgiver flere og flere ejendomsadministrationen til professionelle administratorer, f.eks. advokater, eller det kan være pensionskasser, forsikringsselskaber eller finansielle investorer af enhver art, der selv administrerer med professionelle folk. Eller også sælger ejeren ejendommen, og så bliver det jo til andelsboligforeninger.

Nej, jeg mener, at dette lovfor-
slag er udtryk for ren og skær klassepolitik eller genoplivning af samme. I stedet for at ejere og lejere, som det heldigvis sker de fleste steder, skal arbejde sammen, så opretholder SF her gamle dages had til den onde, cigarrygende, modbydelige husvært, som piner og plager sine lejere. Det er det, det går ud på. Det skal give stemmer. Men den slags værter findes jo næsten ikke mere, og derfor så er det sjovt at komme med den slags forslag. Så skal lejerne kunne sige: Det er SF, vi skal stemme på næste gang. Det er ren og skær stemmekøbspolitik.

Så blev det sagt af ministeren, at visse tanker lå ministeren på sinde med hensyn til den lejelovsrevision, vi skal have. Det håber jeg ikke. Jeg mener, at det her skal afvises én gang for alle. Det gjorde ministeren jo også med hensyn til autorisationsordningen. Der skal ikke tænkes på en skærpe af de regler, som ikke giver anledning til nogen særlige problemer.

Efter forslaget er det således, at bare en udlejer én gang laver en fejl, skal han kunne fradømmes retten til at administrere. Sådan er tilværelsen jo ikke; der skal jo meget, meget mere til.

Og så må udlejeren ikke chikanere lejerne, står der minsandten. Hvem vil chikanere dem? Det eneste, man er interesseret i som udlejer, er at få sin husleje ind og have tilfredse lejere. Og det får man bl.a. ved at holde ejendommen ved lige i det omfang, der er penge til det; og nogle

bruger oven i købet deres egne formuer til det. Så det er nogle mærkelige bestemmelser.

Disse bestemmelser findes i forvejen, men de skal altså strammes op, som det hedder. Det må jeg altså absolut gå imod; jeg tror ikke, man opnår noget ved det. Man får tværtimod det dårlige forhold, der kan være mellem ejere og lejere visse steder, gjort endnu værre ved disse bestemmelser.

Med hensyn til en autorisationsordning så er jeg helt enig med ministeren i, at det er tiden ikke inde til. Det er et frit erhverv, det her, og er der nogle, der ikke kan finde ud af det, så koster det dem penge, så må de opgive, så kan der blive tale om erstatningskrav eller tilbagebetalingskrav eller lejeforhøjelser, som man ikke kan få gennemført, fordi man har kludret i det. Det giver sig selv.

Konkurrencen på dette område er meget stor – se, hvad der er af annoncer hele tiden fra folk, der tilbyder at administrere; her er kvalitetskravene sandelig store – så der er ikke nogen grund til at indføre en tvungen autorisationsordning for ejendomsadministratorer.

Jeg må totalt afvise dette forslag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Det var en diskussion på et meget højt niveau, hr. Oxdam lagde op til, om SF's forpinte had til cigarrygende udlejere. Det er klart, at det selvfølgelig er svært at føre en forstandig samtale, når man lægger det op på det niveau.

Men må jeg ikke godt spørge: Deler vi opfattelsen af, at det er klogt, at VVS-folk har autorisation? Har Venstre stemt for det? Og skyldes det et indædt Venstre-had til hele VVS-branchen? Er det sådan, at man afskyr dem, fordi de ryger for mange cigarer eller har for høje hatte på?

Det er jo sådan, at vi har en række områder, hvor håndværkere er blevet bedt om at have autorisation, fordi vi synes, at de ting, de udfører, faktisk er vigtige. Støtter Venstre det? Og hvis man gør det, er det så ud fra et indædt had til den type mennesker?

Så skal jeg bare rette på et enkelt punkt. Jeg hørte ikke ministeren – og slet ikke hr. Baadsgaard – som afvisende. Jeg hørte dem sige, at vi skulle vende tilbage til det i forbindelse med lejelovsdiskussionen. Jeg hørte dem sige, at dér vil de se meget positivt på det.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg har forstået hr. Erling Oxdams afvisning sådan, at den gjaldt det her konkrete forslag, men også sådan, at hr. Erling Oxdam ikke mente, at der var problemer.

Der er ikke nogen udlejere, der ikke sådan set retter sig efter reglerne, og det foregår alt sammen i en god atmosfære til begge parter fulde tilfredshed. Sådan må jeg opfatte hr. Erling Oxdams billede af udlejningsvirksomhed.

Derfor vil jeg gerne spørge: Er det en rigtig opfattelse? Er det Venstres opfattelse, at der ikke findes udlejere, der misbruger deres udlejningsvirksomhed og ikke reelt lever op til de regler, der er givet for udlejningsvirksomhed? Og hvad er Venstres bud på, hvordan man skal sikre sig, at udlejere overholder de regler, der er givet for udlejningsvirksomhed?

(Kort bemærkning).

Erling Oxdam (V):

Hr. Villy Søvnald spurgte om autorisationer i almindelighed, og dertil må jeg sige, at Venstre vil have så få autorisationer som muligt, men der er selvfølgelig visse faglige ordninger, som er nødvendige, og som garanterer forbrugerne, at der ikke sker uoprettelige skader, at der er erstatninger osv. Det gælder jo f.eks. VVS-branchen, og det er ganske udmærket, og elektrikere skal være autoriserede installatører og den slags. Men at man skal have en autoriseret ejendomsadministrator, det kan jeg ikke se.

Så spurgte hr. Baadsgaard, om jeg ville sige, at der slet ikke findes ejendomsadministratorer og ejere, som misbruger deres stilling som ejere. Jo, selvfølgelig gør der det, men dér har man jo midler i forvejen. De kan jo overgå til tvangsadministration, de kan efter de nugældende regler i lejeloven blive fradømt retten til at administrere, og der er mulighed for nævnspålæg, og der er klagemuligheder. Hvis det er advokater, så skal der jo ingenting til, før man får en eller anden henvendelse fra advokatmyndighederne. Sådan er det vel også for ejendomsmæglere osv. Der er en høj etik. Der er nogle få, der ikke er, som de skal være, det er der selvfølgelig alle vegne, men dér har man i forvejen tilstrækkelige midler.

Så enten må det skyldes en høj grad af irritabilitet, at hr. Søvnald har fremsat forslaget, eller også som sagt for at appellere til nogle få lejere ved næste valg.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg siger tak for det svar, der lød, at når en ejendom kan udsættes for uoprettelige skader, er der brug for autorisation. Og derfor støtter Venstre det for vandvær og kloak, forstås.

Jeg synes så, det er underlig mangel på logik, at et hus i øvrigt kan få lov til at falde fuldstændig sammen, bare vandrørene og kloakrørene består. Er det virkelig Venstres logiske sans, der driver dem til det punkt, at man vil værne om vandrørene og kloakrørene, så de består, men ikke om selve huset?

Det er jo det, det her forslag drejer sig om. Det er de udlejere, der ikke er i stand til at tage vare på, at huset vedligeholdes, så huset ligner et bombekrater, vi vil have fat på med det her forslag. Hvorfor er det vigtigere for Venstre at have styr på vandvær og kloakrør, mens huset i øvrigt falder sammen?

Og så vil jeg sige, at hvis folk af den her grund stemmer på SF, så synes jeg, de opfører sig klogt.

John Vinther (KF):

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi ikke et samfund, hvor man, uanset hvilket erhverv man begiver sig ind i, skal være autoriseret. Det er også grunden til, at vi afviser forslaget.

Der er også grund til at afvise forslaget, ganske enkelt fordi det er unødvendigt. Hr. Erling Oxdam har allerede beskrevet, hvordan man med gældende ret har alle tænkelige sanktionsformer. Vi har huslejenævn, vi har boligretten, der kan gå ind og vurdere, og hvis en udlejer eller administrator har lavet en fejl, ja, så koster det udlejeren penge. Og mon ikke den udlejer, der én eller to gange er blevet dømt til at betale eller har mistet penge, fordi administrator har lavet en fejl, finder en anden administrator?

Så det er et helt igennem unødvendigt forslag, og vi afviser det fra konservativ side.

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, hr. John Vinther gjorde det kloge, at han ikke vovede sig så langt ind i en detailargumentation om, at det er en nødvendighed med autorisation på nogle områder, men ikke på andre. Jeg står stadig væk dybt undrende over for, at man kan være tilhænger af, at vandrørene og kloakrørene skal bestå, mens huset godt må falde sammen, og så påstå, at man har et synspunkt, der er bygget op på en vis logik. Men lad det nu ligge.

Det, der er baggrunden for forslaget, er, at hvis man en tilfældig dag bevæger sig rundt i brokvartererne i København eller et andet sted, så vil man møde synet af et hus, pænt og ordentligt vedligeholdt, beliggende ved siden af et hus, der er ved at falde sammen. Det kender jeg begge huse, at de er private udlejnings-ejendomme, og det vil sige, at lejerne via deres husleje betaler til både indvendig og udvendig vedligeholdelse – vel typisk et sted omkring 100-135 kr. pr. m². De penge er i lejelovgivningen tænkt at skulle anvendes til vedligeholdelse; det bliver de for det ene hus' vedkommende, men det er ikke tilfældet med det andet hus.

Hele baggrunden for, at vi har fremsat dette forslag, er såmænd spørgsmålet: Hvor lang tid vil vi acceptere, at en lovgivning, der havde til hensigt at værne om vores ejendomme, ikke bliver anvendt, men i stedet for bliver brugt til, at nogle udlejere beriger sig? For det er jo sagen.

Sagen er jo, at hvis man opkræver vedligeholdelsespenge, men ikke bruger dem, så bliver man formentlig rig af det. Det synes jeg er en underlig trafik. Jeg synes, det er en underlig stillingtagen fra de borgerlige partier, at man synes, det er en rimelig tingenes tilstand.

Det, der så sker i anden omgang, er, at nogle af de her ejendomme ender som byfornyelses-ejendomme, dvs. den udlejer, der undlader at vedligeholde sin ejendom og putter pengene i baglommen eller inderlommen, kan derefter bede det offentlige om at overtage ejendommen som en byfornylsesejendom, hvorefter lejerne, som i øvrigt har betalt til vedligeholdelsen, kommer til at betale endnu en gang, nemlig ved forhøjet husleje, efter at byfornyelsen er gennemført, og på samme måde kommer det offentlige til at betale. Jeg spørger bare: Er det rimeligt også for partier, der i øvrigt mener, at vi skal have en rimelig omgang med offentlige midler? Jeg har utrolig svært ved at forstå logikken.

Det er såmænd baggrunden for, at vi fremsætter et forslag, der siger, at på samme måde, som vi anerkender, at andre grupper i samfundet, der arbejder med ting, der er svære, og som det er vigtigt bliver gjort godt nok, f.eks. VVS og andre brancher, hvor man skal have bestalling for at måtte arbejde, så synes vi, det er helt naturligt – netop fordi det her er et område, som vedrører så mange mennesker, som det gør, og noget så fundamentalt som deres bolig – at man sikrer sig, at ejendomsadministratorer også er i stand til at løfte deres opgave.

Sværere er det forslag såmænd ikke. Det er hverken affødt af had eller kærlighed eller motivforskning. Det er affødt af den simple virkelighed, at man kan gå rundt og se på, hvordan vores boliger bliver vedligeholdt – nogle af dem pænt og nogle af dem slet ikke. Det undrer mig dybt, at der er nogle her i Folketinget, der føler, at det er deres opgave at gøre sig til forsvarere for dem, der ikke gør det. Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Det er den ene del af forslaget. Den anden er så at udvide bestemmelserne de steder, hvor administrationen heller ikke lykkes godt nok, så man sikrer, at hvis det gentagne gange ikke lykkes – det er den formulering, vi har nu, men må vi vel sætte tal på, hvor mange gange »gentagne gange« er – hvis man har vist, at man ikke kan, så synes vi, man skal have en begrænset tålmodighed med det.

Det er ikke af had til udlejerne, men fordi det her går ud over nogle mennesker. Det ved de folketingsmedlemmer, der sidder i Boligudvalget, jo også meget vel. Vi har jo også i Boligudvalget set eksempler på udlejere, der helt oplagt ikke magtede deres opgave.

Så der er ingen grund til at gøre det til den store motivediskussion eller had-kærlighedsdiskussion. Det her lovforslag er fremsat af den simple grund, at vi for det første ønsker at værne om de udlejningsejendomme, der ikke bliver godt nok vedligeholdt, og for det andet ønsker vi at sikre, at lejerne stilles i en bedre situation, hvor de ikke udsættes for noget, der jo trods alt må berøre de fleste, nemlig en behandling i forhold til deres bolig, som jeg tror alle vil synes er klart urimelig. Derfor undrer det mig, at der – indtil videre – er kommet de ordførertaler, vi har hørt fra Venstre og De Konservative.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Ja, nu er debatten jo nærmest ved at udvikle sig til en debat om logisk sans, og her er det altså hr. Villy Søvndals logiske sans, der svigter. I hvert fald bliver hr. Villy Søvndal nødt til at forklare mig helt nøjagtigt, hvad det er, der menes.

Som argument for at indføre en autorisationsordning for administratorer, siger hr. Villy Søvndal, kan man bruge den manglende vedligeholdelse af nogle ejendomme. Jeg har meget vanskeligt ved at se sammenhængen. Skulle man opnå en bedre vedligeholdelse af nogle ejendomme, fordi administrator skal være autoriseret? Det er jo ikke sådan, at administratorer

sådan kan bevæge sig ud i feltet fuldstændig på egen hånd. Administrator kan jo ikke gøre andet og mere end det, udlejer beder administrator om at gøre. Administrator kan jo ikke selv bruge penge fra konti, uden at udlejer, altså ejeren af ejendommen, er med på det.

Så det, at der skulle være en sammenhæng mellem en autorisationsordning og vedligeholdelsesstandarder, er vist temmelig langt ude i fågebankerne. Og hvis hr. Villy Søvnald ikke mener, det er det, så skal han være hjertens velkommen til at prøve at forklare det bedre.

(Kort bemærkning).

Erling Oxdam (V):

Der er ikke tale om, at Venstre eller jeg vil forsvare, hvad vi kunne kalde nogle grimme ejere. Jeg har netop sagt, at dem er der i forvejen midler til at gøre noget ved: huslejenævn, boligret og pressen. Der skal jo bare skrives ét brev til Ekstra Bladet om et toilet, der har stået åbent, eller noget andet, så er sagen straks i gang. Der skal ikke meget til. Så der er rigelige midler, kan jeg sige til hr. Villy Søvnald.

Og jeg forsvare ikke dem, der ikke gør det, de skal, men man behøver ikke at lave en hel lov med en autorisationsordning for administratorer, bare fordi der er nogle få brodne kar. Det er altså ikke de få, jeg vil forsvare, jeg siger bare, at det ikke er nødvendigt.

Og så er der spørgsmålet om »gentagne gange«. Ja, det er jo et domstolsskøn, hvor mange gange gentagne gange er. Men hr. Villy Søvnald vil have, at hammeren skal falde efter bare én gang, og sådan er tiden jo ikke. Når det f.eks. gælder ydelser, man skal betale, husleje, terminsydelser osv., skal man da først have en advarsel, og det skal en administrator virkelig også. Han skal have at vide, at sådan må han ikke gøre en anden gang, for så kan der ske noget. Det er sådan, det skal forstås. At det kun skal være én gang er helt umenneskeligt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Nu synes jeg, at det for alvor bliver interessant. Nu bliver der anvendt det argument: Jamen det er kun nogle få, vi taler om.

Må jeg godt spørge: Hvor stor en del af dansk lovgivning skulle vi stryge, hvis det var et bærende argument? Jeg mener, hr. Oxdam bl.a. har været med til at lave særlovgivning over for endda ganske, ganske små grupper. Det er vel ikke det, der er det afgørende. Vi laver vel

grundlæggende lovgivning med sigte på dem, der ikke opfører sig pænt; ellers var der ingen grund til at have en lov. Det synes jeg er det svageste argument, jeg har hørt.

Så var der et andet middel, og det var pressen: man kan bare gå til pressen med de her sager.

Må jeg igen godt spørge: Er det virkelig Folketingets mening, at i stedet for at lovgive, så der er klarhed på et område, så skal man anvende pressen til at klare de her sager af, når man står over for ekstreme tilfælde? Jeg synes, det er lidt rystende at høre den type argumentation fra et folketingsmedlem.

Må jeg så sige til hr. John Vinther, der siger, at autorisation og bedre vedligeholdelse ikke har noget med hinanden at gøre: Jo, bestemt da! Det er lige præcis hensigten, at dem, der viser, at de ikke er i stand til at vedligeholde deres ejendomme ordentligt, bliver frataget retten til at administrere en ejendom, fordi de ikke kan.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Så er det fru Dorit Myltoft som ordfører.

Dorit Myltoft (RV):

I Det Radikale Venstre ser vi med sympati på hensigten med det fremsatte lovforslag.

Administratorforeningen har jo udarbejdet et sæt etiske regler, og disse regler ser jeg som et middel til at sikre en så fagligt forsvarlig og kompetent erhvervsudøvelse som mulig blandt foreningens medlemmer.

Et aspekt i spørgsmålet om autorisation er jo krav om uddannelse og krav om praksiserfaring til den, der i givet fald skulle have autorisationen.

Når vi alligevel ikke kan støtte det foreliggende lovforslag, er det begrundet i, at vi gerne vil se det i sammenhæng med en mere gennemgribende revision af lejelovgivningen.

Niels Højland (FP):

Da vores boligpolitiske ordfører, fru Kirsten Jacobsen, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på Fremskridtspartiets vegne nøjes med at give følgende principielle betragtninger om SF's lovforslag:

For det første har Fremskridtspartiet intet som helst tilovers over for hverken grundejere eller ejendomsadministratorer, som groft overtræder gældende bestemmelser. Det har vi sagt mange gange, og det mener vi fortsat. På den anden side er det også nødvendigt at sige, at det

gælder alle typer af ejendomsadministratorer og -ejere, herunder også de almennyttige boligselskaber og administrationsselskaber. Det drejer lovforslaget sig imidlertid slet ikke om. Det omhandler kun private udlejere.

Hvorledes forslagsstillerne har tænkt sig en autorisationsordning med hensyn til, hvordan ejendomsadministration skulle udøves i praksis, mangler der totalt oplysning om. Alene af den grund er det umuligt at tage stilling til forslaget.

Der er heller ikke i forslaget eller dets bemærkninger en tilstrækkelig saglig begrundelse for, at de eksisterende regler ikke fungerer godt nok.

Man får nemt det indtryk, at SF har læst en artikel i grundejerbladet Huset om, at grundejerne selv vil efteruddanne det personale, som har med ejendomsadministration at gøre, og så har man i SF fået en god idé. Det synes vi i Fremskridtspartiet ikke er tilstrækkelig begrundelse for en ny lovgivning på området.

Vi vil på den anden side ikke afvise, at der er bestemmelser, der skal strammes op, men vi gør i den forbindelse udtrykkelig opmærksom på, at det i lige så høj grad kan dreje sig om de almennyttige boligselskaber og ejendomsadministrationsselskaberne, som udlejer disse boliger, som det kan dreje sig om de private grundejere.

Vores holdning er derfor, at vi ikke kan støtte lovforslaget i den form, det har nu. Hvorvidt man i udvalgsarbejdet i en beretning kommer frem til, at der mangler nogle justeringer på enkeltområder, vil vi lade komme an på en prøve.

I øvrigt er det jo et forslag, som formentlig ikke kan færdigbehandles i denne samling, og derfor vil der være god lejlighed til at drøfte det igen til efteråret. Så kunne SF jo i mellemtiden forsøge at finde en bedre dokumentation og en bredere dækningsgrad end det, lovforslaget giver udtryk for.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg må sige, at da jeg læste det her forslag, så synes jeg umiddelbart, at det var lidt skrap kost. Og jeg har sådan set ikke ændret opfattelse, for – som også andre ordførere har sagt her i dag – der er jo faktisk allerede i dag muligheder for sanktioner, hvis udlejere ikke opfører sig ordentligt. Jeg kender et enkelt eksempel på det – kun et enkelt – og dér ved jeg i hvert fald, at den pågældende via de muligheder, der er nu, kunne sættes på plads. Så jeg ved egentlig ikke, hvad den dybereliggende årsag er til, at SF

ønsker et stramt forslag, og så er der måske også i forslagens bemærkninger nogle lidt skrappe formuleringer om chikane og lignende.

Det er altså ikke et forslag, der gror i Dansk Folkepartis have, så vi må umiddelbart afvise forslaget, men må også henvise – som også boligministeren har sagt – til, at der måske kommer en reform på det her område, hvori lejeloven osv. indgår, og så kan man se på det til den tid. Men umiddelbart kan forslaget ikke vinde tilslutning i Dansk Folkeparti.

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til boligministeren og regeringspartierne ordførere for særdeles positive bemærkninger om intentionerne med lovforslaget.

Jeg forstod alle tre talere sådan, at man erkendte behovet for det, forslaget retter sig imod, nemlig at sikre, at standarden blandt udlejere forhøjes. Jeg hørte også, at når man i dag afviste forslaget, så havde det at gøre med, at man godt ville se det i en større sammenhæng, nemlig den sammenhæng, der hedder Lejelovskommissionen. Det synes vi er udmærket, for vi har så det forpligtende løfte, at vi vender tilbage til det her punkt under lejelovsdiskussionen. Det har vi noteret i den række af ønsker, vi har i forbindelse med de kommende lejelovsforhandlinger.

Hr. Baadsgaard udtrykte det sådan, at de dårlige ejendomsadministrationer skal rammes, og at det skulle ske i forbindelse med lejelovgivningen. Det var også et klart tilsagn. På samme måde hørte jeg fru Dorit Myltoft, nemlig i forbindelse med en gennemgribende reform af lejelovgivningen. Det vil jeg godt kvittere for.

Jeg skal på Enhedslistens vegne – da de ikke kan være til stede – sige, at de også støtter lovforslaget, og det betyder, at der er et flertal for at lave det her, når tidspunktet oprinder. Det synes jeg er en udmærket konklusion på den boligpolitiske debat.

Jeg skal så kvittere for hr. Oxdam med at sige, at hans argumentation ikke er den, der har gjort størst indtryk på mig i dag. Det var svært at levere en sammenhængende argumentation for, at det giver mening at autorisere håndværkere, der arbejder inde i huset, men ikke dem, der har med hele huset at gøre. Det lykkedes ikke særlig godt. Det tror jeg ikke skyldes, at hr. Oxdam havde en uheldig dag. Jeg tror, det skyldes, at det er et umuligt standpunkt at forfægte.

På samme måde med hr. John Vinther, hvis argumentation var en parallel. Jeg tror ikke, at det for hr. John Vinthers vedkommende skyldes en dårlig dag. Det skyldes ganske enkelt, at det er et synspunkt, der mangler enhver logik, og sådan noget kan ikke anfægtes klogt.

Hr. Niels Højland sagde, at han manglede viden og dokumentation. Der kunne opfordringen så være, at han skaffede sig den. Og hr. Poul Nødgaard ville ikke støtte forslaget; det overrasker ikke SF.

Men jeg siger tak for debatten. Der er tegn på, at det her bliver til virkelighed i forbindelse med en kommende lejelovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af Folketinget Henning Gjellerod har meddelt mig, at han på grund af udsendelse i offentligt hverv ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 41, stk. 3, litra a, fra og med den 27. maj 1997 og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Folketingets næste møde afholdes mandag den 26. maj 1997, kl. 12.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 13.37
